

1931 ^{30/1} 51: 1. beh. af f. om Danmarks tilslutn. t. oprett. af en fælles forsvarsstyrke i Europa. 1932

[Alfred Jensen.]

Amerika fører under Trumans ledelse, ikke vil føre til krig. Hvad regner ministeren da med, at udgangen vil blive, hvis man for det første fordømmer Kina som angriber og dernæst iværksætter sanktioner? Den omstændighed, at Danmark ikke i øjeblikket er gået med til sanktioner, betyder ikke, at ministeren ikke i overmorgen bøjer knæ for USA. Tror ministeren virkelig, at man kan iværksætte sanktioner overfor Kina, uden at dette betyder krig? Tror ministeren, at det lader sig gøre at iværksætte sådanne sanktioner, uden at England og andre lande samtidig drages ind i krigen? Er ministeren virkelig af den opfattelse, at det lader sig gøre at fortsætte sådanne skridt, uden at en krig bliver resultatet?

Udenrigsministeren (Ole Bjørn Kraft): Jeg er stadig af den opfattelse, at det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) ikke giver den rette skildring af den holdning, Danmark har indtaget under disse forhandlinger. Det er ikke således, at der har bestået et modsætningsforhold mellem den danske repræsentants og en lang række andre mindre og større europæiske staters holdning, de har tværtimod arbejdet hånd i hånd for at nå et resultat, der kunne samle det størst mulige flertal. Det er heller ikke således, at Danmark uden videre har accepteret den resolution, der blev forelagt fra amerikansk side. Vi har tværtimod netop indtaget en holdning med hensyn til spørgsmålet om sanktioner, som ligger på linie med udtalelser, som f. eks Frankrig har fremsat.

Til det ærede medlem hr. Alfred Jensen vil jeg sige, at der ikke er tale om, at Danmark har maset sig på, vi har tværtimod netop i den sidste måned, hvor forhandlinger og møder har været afholdt, ikke offentligt udtalt os; men nu er man nået til et tidspunkt, da det netop var meningen, at de forskellige stater skulle give udtryk for deres opfattelse. Når det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) så stærkt understreger, at vi ikke skal sidde stille, at vi også skal give udtryk for vore synspunkter, så er det vel rimeligt, at den danske repræsentant giver udtryk for de synspunkter, som han er blevet instrueret

om fra den danske regering, og som den danske regering i forvejen ved forhandling med partilederne har sikret sig, at der er flertal for i rigsdagen.

Til det ærede medlem hr. Alfred Jensen vil jeg gerne sige, at det kan ikke nytte, at det ærede medlem bliver ved med at tale på denne måde om, at det vil føre ud i krig, og hvad det ærede medlem sagde i den forbindelse, for der er krig i Korea, der kæmpes i denne tid i Korea, De Forenede Nationers mandskab dør i Korea for De Forenede Nationers sag i denne tid, og Danmark har sendt sit hospitalsskib „Jutlandia“ derud for at lindre de sår, som her bliver slået.

Det er ikke rigtigt, som det ærede medlem sagde, at Danmark har givet tilslutning til, at der skulle gennemføres sanktioner, eller at der i det hele taget i dag foreligger et forslag om sanktioner. Der foreligger et forslag om at henvise spørgsmålet om, hvilke forholdsregler man skal træffe, til en særlig komité, som derefter skal afgive en indstilling til plenarforsamlingen, der skal træffe den endelige beslutning om det, og her har Danmark på forhånd sagt, at den omstændighed, at vi stemmer for resolutionen, hverken betyder, at vi, hvis vi bliver medlem af denne komité, vil anbefale sanktioner, eller at vi vil være villige til at stemme for sanktioner i plenarforsamlingen.

Formanden: Det ærede medlem hr. Alfred Jensen har ordet for en kort bemærkning.

Jeg henstiller til talerne at afvikle den del af diskussionen, der ikke vedrører forslaget.

Alfred Jensen: Den højtærede minister forsøger at give det udseende af, at man faktisk har forhalet en stillingtagen så længe som overhovedet muligt, og at tidspunktet nu var inde til at tage stilling, positiv stilling, til USAs forslag. Det forekommer mig, at det netop var det mest ulykkelige tidspunkt at tage stilling på. Netop nu drejer det sig om at stå fast, hvis man ønsker en fredelig løsning. Det er jo nu, spørgsmålet er aktuelt om at skaffe den majoritet, som er nødvendig i De Forenede Nationer, det er jo nu, det er afgørende, om man siger